

plikation, naar Antallet af andelsberettigede Kommuner gaar ud over en, og i jo højere Grad Antallet af disse Kommuner stiger, i desto højere Grad vil Forholdet blive kompliceret, saaledes at det for en Del Foretagenders Vedkommende, som strække sig over det hele eller en større Del af Landet, vil komme til at grænse op til, ja ligefrem fremvise en praktisk Umulighed at bringe Bestemmelserne til Anvendelighed. Jeg skal i den Henseende eksempelvis nævne Aktieselskabet „Det forenede Dampskibsselskab“. Lad os se et Øjeblik i Praxis, hvorledes det kunde stille sig, naar dette Selskab har haft et normalt Aar, altsaa, med Overskud, lad os sige: naar det har haft 2 Mill. Kr. i Nettoindtægt — i Lovens Fortaaelse af dette Ord — i saa Fald vil det have at svare til Kjøbenhavns Kommune som Opholdskommune i Skat i Henhold til den foreslaaede Lov 40,000 Kr. Jeg ser nu ikke rettere, end at alle de Havnesteder, hvor „Det forenede Dampskibsselskab“ kommer med sine Skibe her i Landet, og hvor det af den Grund har Ekspedition og Kontor, hvor det har Folk og Forretning, ere andelsberettigede Kommuner i Henhold til Lovforslagets Bestemmelser. Disse Kommuner ville altsaa henvende sig til Kjøbenhavns Kommune for at faa en Del i disse 40,000 Kr., vel at mærke i Forhold til det Udbytte, som „Det forenede Dampskibsselskab“ har haft af den Virksomhed, som dets Skibe have udfoldet i hver af de Kommuner, som ere blevne besarne. Jeg vil paa mit eget Omraade, hvor jeg kan udtale mig noget bestemtere, sige, at mit Selskab arbejder med omtrent 100 Agenturer her i Landet. Jeg vil forbigaa den lærlig komplicerende Omstændighed, at flere af disse Agenturer arbejde i flere Kommuner, og jeg vil sætte det simpleste Tilfælde, at hvert af dem har sin Kommune. Som jeg nylig nævnte, paaregule vi i et normalt Aar et Rente- og et Driftsoverskud af tilsammen 100,000 Kr., hvoraf vi — som anført — ville have at tilvare Opholdskommunen, „Nyt dansk Brandforsikringselskab“ Opholdskommune, Kjøbenhavn, 2,000 Kr. Disse hundrede Agenturkommuner have nu sikkert i Henhold til dette Lovforslags Affattelse Krav paa en Del af disse 2,000 Kr. Det vil da gaa saaledes, at i Henhold til § 7 en saadan andelsberettiget Kommune henvender sig til vedkommende Agentur og beder Agenten om at meddele sig „de til Bestemmelse af Nettoindtægten fornødne Oplysninger“. Oplyselse af dette Duffe er, omfat paa et andet Sprog, en Opgørelse over Agenturets Forretninger, dets Præmieindtægt, dets

Administrationsomkostninger, dets Skader o. s. v. i det forløbne Aar. Ved disse 100 Kommuner vil Spørgsmaalet blive det samme. Saa vil sandsynligvis en saadan Agent sige: Det ved jeg ikke — for det vilde nemlig være overensstemmende med Sandheden at sige det — men Agenten kunde jo anmode Direktionen om at give ham de nødvendige Oplysninger. Derfor ved jeg ikke, om Agenten vil svare saaledes, men hvis han retter Anmodning til Direktionen om at faa disse Oplysninger, saa vil Direktionen vistnok sige: Hvilken Interesse have vi i at foretage denne Mængde Opgørelser hele Landet over, for at finde, hvad vi have tjent eller tabt i hver af de Kommuner, i hvilke vi arbejde? Og saa maa Svaret jo i Henhold til § 7 lyde: Vi have absolut ingen Interesse af det, thi vi skulle jo betale 2,000 Kr. til Kjøbenhavns Kommune, og den, ikke vi, har i Virkeligheden at gøre med Fordelingen mellem Kjøbenhavns Kommune og de øvrige Kommuner. Saa ville de andelsberettigede Kommuner sige: Ja, saa ere vi nødt til i Henhold til Lovens § 7 at anslaa Agenturets Overskud; men saa ville de støde paa den Bestemmelse, som lyder saaledes: „Ere flere Kommuner andelsberettigede, men som Følge af fornævnte Begrænsning af 1 pCt. udelukkede fra at erholde deres Andele fuldt ud, lide de en forholdsvis Afkortning i samme.“ og de ville da tænke: Saa maa vi virkelig anslaa det rigtig højt, og der bliver et rent Bæddeløb, ikke blot ved denne Forretning, men ved enhver tilsvarende Forretning, alle anslaa de det mulige Overskud højt, thi de vide jo, at alle deres Kolleger i de andre Kommuner bære sig ad paa samme Maade, og at der saa finder forholdsvis Afkortning Sted. Da der nu kun er 1,000 Kr. til Deling i det af mig nævnte Tilfælde, ville de saa saa meget mindre af de 1,000 Kr., hvis de sætte det formodede Overskud lavt. Men naar det saa kommer til Opholdskommunen, vil denne sige: Dette er rent galt; her er jo tilsammen forlangt flere tusind Kroner mere, end det hele Skattebeløb, som vi have faaet her ved Opholdskommunen. Se, dette er i stor Stil, hvad der vil være i en mindre Stil af Uenighed mellem Opholdskommunen og de andelsberettigede Kommuner, hvor Talen er om en enkelt Mand's Virksomhed. Det vil i enkelte Tilfælde føre til i høj Grad urimelige Resultater, efter som der i Virkeligheden ikke er nogen af de to Parter, som vil kunne have nogen som helst begrundet Mening om, hvad det virkelige Beløb er, som der maatte være fortjent, henholdsvis tabt, i